

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 23. května 2019 v trestní věci **obžalované M. V.**, narozené v , trvale bytem , zdržuje se , Spolková republika Německo,

takto:

Podle § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu **se stížnost obžalované M. V. proti usnesení Okresního soudu v Chebu ze dne 4. 5. 2019 č.j. 5 T 9/2018-231 zamítá.**

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením Okresní soud v Chebu vzal obžalovanou M. V. do vazby z důvodu uvedeného v § 67 písm. a) trestního řádu, když nepřijal její písemný slib dle § 73 odst. 1 písm. b) tr. řádu.
2. Proti výše uvedenému usnesení soudu I. stupně si obžalovaná podala včasnou stížnost, kterou odůvodnila prostřednictvím své obhájkyň. Poukázala na to, že okresní soud nepostupoval správně, když při posouzení informací obsažených ve spise rozhodl o jejím vzetí do vazby. Je přesvědčená, že u ní nehrozí obava, že se bude skrývat, když soud pouhou možností zaměnil za důvodnou obavu. Tato obava nevyplývá zejména s ohledem na výpověď obžalované v rámci vazebního zasedání, kdy jako náhradu vazebního důvodu předložila písemný slib, kde mj. uvedla adresu, na které se bude zdržovat. Žádá proto soud, aby vazba byla nahrazena dohledem probačního úředníka, nebo jí uloženo předběžné opatření. Rovněž poukázala na to, že se v období říjen – prosinec 2018 podrobila léčení v léčebně , nyní dochází na léčbu ambulantně. Je zaměstnána na částečný pracovní úvazek, pobírá sociální dávky. Nezletilý syn byl po dobu jejího léčení umístěn do dětského domova a vzhledem k zajištěnému zaměstnání a bydlení obžalovaného by ho dostala do péče ve lhůtě 2 měsíců. Proto závěrem navrhl, aby krajský soud napadené usnesení zrušil a obžalovanou za současného přijetí písemného slibu, příp. stanovení dohledu probačního úředníka či uložení předběžných opatření obžalovanou propustil z vazby na svobodu.
3. Krajský soud v Plzni z podnětu podané stížnosti obžalované podle § 147 odst. 1 trestního řádu přezkoumal správnost výroku napadeného usnesení i správnost postupu předcházejícího řízení, přičemž dospěl k závěru, že stížnost není důvodná.
4. V řízení předcházejícím vydání napadeného usnesení okresní soud postupoval v souladu se zákonem. O vazbě obžalované bylo rozhodnuto ve vazebním zasedání, v rámci kterého byla obžalovaná vyslechnuta a měla možnost se vyjádřit. V rámci rozhodování o vazbě byly zachovány zákonné lhůty, když na základě soudem vydaného příkazu k zatčení obžalovaná byla zatčena dne 3. 5. 2019 ve 23.00 hodin a následujícího dne v 11.00 hod. byla předvedena před soud k vazebnímu zasedání, v rámci kterého následně bylo rozhodnuto o jejím vzetí do vazby.
5. V předmětné věci je obžalovaná stíhána pro přečin krádeže dle § 205 odst. 1 písm. a), odst. 2 tr. zákoníku, přečin neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku dle § 234 odst. 1 tr. zákoníku a přečin porušování domovní svobody dle § 178 odst. 1, 2 tr. zákoníku. Je třeba uvést, že trestní stíhání obžalované V. bylo shledáno důvodným. Při posouzení důvodnosti trestního stíhání vycházel soud zejména z výpovědi svědků, odborného vyjádření z oboru daktyloskopie, a lze odkázat i na její výpověď z přípravného řízení potvrzující částečně skutkový děj.
6. Zcela správně byl okresním soudem shledán vazební důvod dle § 67 písm. a) tr. řádu, když je třeba poukázat na nekontaktnost obžalované způsobenou změnou faktického místa pobytu. Obžalovaná v rámci svého výslechu dne 31. 5. 2018 uvedla, že sdělí novou adresu a že ji je možné

obesílat prostřednictvím probační a mediační služby. Soudu se však doručení tímto způsobem nezdařilo, neboť dle probační úřednice byla spolupráce ukončena. Novou adresu pobytu obžalovaná nesdělila a nepodařilo se doručit ani na původní adresu pobytu ve Spolkové republice Německo (opakovaně zásilka vrácena). Z těchto důvodů byl na obžalovanou vydán příkaz k zatčení a na základě aktuálně dostupných informací dospěl soud k závěru, že vazební důvod nelze nahradit zákonnými instituty. K písemnému slibu je třeba uvést, že vzhledem k tomu, že obžalovaná v přípravném řízení (byť ne formou písemného slibu) se zavázala sdělit novou adresu svého pobytu, toto neučinila. Proto zcela logicky okresní soud měl pochybnosti o tom, že by aktuálně obžalovaná písemný slib dodržela. Vzhledem k jejímu pobytu v zahraničí se jeví problematické i nahrazení vazby dohledem probačního úředníka, když probační úřednice v době spolupráce s obžalovanou v jiné trestní věci si zjišťovala kontakt cestou OSPOD. Stejně tak pokud se týká předběžných opatření, a ani případná kombinace uvedených institutů aktuálně náhradu vazby i dle krajského soudu nepřichází v úvahu. Nelze však vyloučit, že v případě, když by soud měl k dispozici zprávy týkající se života obžalovaného ve Spolkové republice Německo, které však v době rozhodování o vzetí do vazby si ani nemohl opatřit, příp. nemohly být obžalovanou doloženy, dojde ke změně posouzení možnosti náhrady vazby. Za situace, kdy dle sdělení obžalované, a i soudu doručenému vyjádření sociálního pracovníka, je nezletilý syn obžalované umístěn v dětském domově, nebude problém vyžádat zprávy (příp. tyto doloží obžalovaná) o tom, kde a jak dlouhou dobu se obžalovaná ve Spolkové republice Německo zdržuje, zda a kde je zaměstnána, jaký je její příjem a zda případně pobírá sociální dávky, zda je v kontaktu se svým synem, co bylo důvodem jeho umístění do dětského domova a jaký je předpoklad, že by byl svěřen zpět do výchovy obžalované, rovněž i to, zda, jak dlouhou a jaké léčení obžalovaná absolvovala. Na základě těchto skutečností by pak bylo posuzováno, zda tvrzení obžalované prezentovaná v rámci vazebního zasedání se zakládají na pravdě a zda lze tedy zákonnými instituty zmírnit v současné době shledanou důvodnou obavu.

7. Z výše uvedeného je zřejmé, že pokud se obžalovaná se stala pro orgány činné v trestním řízení nedosažitelnou, je dán důvod vazby dle § 67 písm. a) trestního řádu. Okresní soud proto nepochybil, pokud obžalovanou z těchto důvodů vzal do vazby a vzhledem k závažnosti shledaného vazebního důvodu aktuálně neshledal možnost náhrady vazebního důvodu zákonnými instituty. Své rozhodnutí okresní soud řádně v souladu s ust. § 134 odst. 2 trestního řádu i odůvodnil a v podrobnostech lze na toto odůvodnění, s nímž se krajský soud ztotožnil, odkázat. Rovněž je třeba uvést, že ve věci nebyly zjištěny průtahy, když okresní soud ve věci již nařídil hlavní líčení a to na 6. 6. 2019.
8. S ohledem na výše uvedené neshledal krajský soud stížnost obžalované proti napadenému usnesení důvodnou, proto ji postupem podle § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu zamítl.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není přípustný další řádný opravný prostředek.

Plzeň 23. května 2019

JUDr. Alice Bártová, v. r.

předsedkyně senátu

Vypracovala:

Mgr. Martina Modráková, v. r.